

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟ ΣΥΛΛΕΙΤΟΥΡΓΟ – ΚΟΙΝΟ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΩΝ ΠΡΟΚΑΘΗΜΕΝΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

Την 9^η Μαρτίου ε.έ., Κυριακή της Ορθοδοξίας, η Α.Θ.Μ. ο Πάπας και Πατριάρχης Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ.θεόδωρος Β', συμμετείχε στο, τελεσθέν στον Ι.Ναό Αγ.Γεωργίου Φαναρίου, πανηγυρικό Συλλείτουργο των Προκαθημένων των Ορθοδόξων Αυτοκεφάλων Εκκλησιών, των ευρισκομένων στην Κωνσταντινούπολη για την Σύναξη την οποία συνεκάλεσε ο προεξάρχων Οικουμενικός Πατριάρχης κ.Βαρθολομαίος Α'. Της αναγνώσεως του Ιερού Ευαγγελίου ακολούθησε η εξ άμβωνος ανάγνωση του Κοινού Ανακοινωθέντος των Προκαθημένων, το οποίο έχει ως κάτωθι:

Εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Διά τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ, οἱ Προκαθήμενοι τῶν Ἁγιωτάτων Ὁρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ τῆς γῆς Ὁρθοδόξους πιστούς, τοὺς ἀνά τόν κόσμον ἀδελφούς χριστιανούς καί πρὸς πάντα ἄνθρωπον καλῆς θελήσεως, εὐλογίαν ἀπό Θεοῦ καί ἀσπασμόν ἀγάπης καί εἰρήνης.

Ἐὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ πάντων ὑμῶν μνείαν ὑμῶν ποιούμενοι ἐπὶ τῶν προσευχῶν ἡμῶν, ἀδιαλείπτως μνημονεύοντες ὑμῶν τοῦ ἔργου τῆς πίστεως καί τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης καί τῆς ὑπομονῆς τῆς ἐλπίδος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καί πατρὸς ἡμῶν' (Α' Θεσ. α' 2-4).

1. Συνελθόντες διά τῆς χάριτος τοῦ Παναγάρχου Θεοῦ, τῇ προσκλήσει τοῦ τῆς Κωνσταντίνου Πόλεως Ἀρχιεπισκόπου καί Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου ἐν Φαναρίῳ, μεταξύ 6ης καί 9ης Μαρτίου 2014, συνεσκέφθημεν ἐν ἀδελφικῇ ἀγάπῃ περὶ τῶν ἀπασχολούντων σήμερον τὴν Ἁγιωτάτην ἡμῶν Ἐκκλησίαν ζητημάτων. Συλλειτουργοῦντες τῷ Κυρίῳ ἐν τῷ πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου κατὰ τὴν εὔσημον καί μεγαλάνυμον ταύτην Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας, ἀπευθύνομεν πρὸς ὑμᾶς λόγον ἀγάπης, εἰρήνης καί παρακλήσεως.

Ἡ Μία, Ἁγία Καθολικὴ καί Ἀποστολικὴ Ὁρθόδοξος ἡμῶν Ἐκκλησία ἐν τῷ κόσμῳ παροικοῦσα, βιώνει καί αὕτη τὰς προκλήσεις τοῦ ἀνθρώπου ἐκάστης ἐποχῆς. Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, πιστὴ εἰς τὴν Ἱεράν Παράδοσιν,

εύρίσκεται εις διαρκή διάλογον μετά τῆς ἐκάστοτε ἐποχῆς, συμπάσχει μετά τῶν ἀνθρώπων καί συμμερίζεται τήν ἀγωνίαν των. «Ἰησοῦς Χριστός γθές καί σήμερον ὁ αὐτός καί εις τούς αἰῶνας» (Ἐβρ. ιγ´ 8-9).

Οἱ πειρασμοί καί αἱ προκλήσεις τῆς ἱστορίας εἶναι ἰδιαιτέρως ἔντονοι εις τάς ἡμέρας μας καί οἱ Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί δέν δυνάμεθα νά εἴμεθα ἀμέτοχοι εις αὐτά ἢ ἀδιάφοροι ἀπέναντί των. Διά τόν λόγον αὐτόν συνήλθομεν ἐπί τό αὐτό διά νά ἐγκύψωμεν εις τούς πειρασμούς καί τά προβλήματα τά ὁποῖα ἀντιμετωπίζει σήμερον ἡ ἀνθρωπότης. «Ἐξωθεν μάχαι, ἔσωθεν φόβοι» (Β´ Κορ. ζ´ 6) οἱ λόγοι αὐτοί τοῦ Ἀποστόλου ἰσχύουν καί σήμερον.

2. Ἀναλογιζόμενοι τήν ὀδύνην τῶν ἀνθρώπων ἀνά τόν κόσμον, ἐκφράζομεν τήν συμπάθειάν μας διά τό μαρτύριον καί τόν θαυμασμόν μας διά τήν μαρτυρίαν τῶν χριστιανῶν ἐν τῇ Μέσῃ Ἀνατολῇ, Ἀφρικῇ καί ἀλλαχοῦ τῆς γῆς. Φέρομεν εις τόν νοῦν μας τό διττόν αὐτῶν μαρτύριον: περί τῆς πίστεώς των ὡς καί περί τῆς διαφυλάξεως τῆς ἱστορικῆς των σχέσεως μετά ἀνθρώπων ἄλλων θρησκευτικῶν πεποιθήσεων. Καταγγέλλομεν τήν ἀναταραχήν καί τήν ἀστάθειαν αἱ ὁποῖαι ὠθοῦν τούς χριστιανούς νά ἐγκαταλείψουν τήν γῆν, ἔνθα ἐγεννήθη ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός καί ἔνθεν διεδόθη τό Εὐαγγέλιον εις τόν κόσμον ἅπαντα.

Συμπάσχομεν μετά πάντων τῶν θυμάτων τῆς ἐν Συρία τραγωδίας. Καταδικάζομεν πᾶσαν μορφήν τρομοκρατίας καί θρησκευτικῆς ὑβρεως. Ἡ ἀπαγωγή τῶν Μητροπολιτῶν Παύλου καί Ἰωάννου, ἄλλων κληρικῶν, ὡς καί τῶν μοναζουσῶν τῆς ἐν Μααλούλα Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Ἁγίας Θέκλης, ἀποτελεῖ χαίνουσιν πληγῆν καί ζητοῦμεν τήν ἄμεσον ἀπελευθέρωσιν των.

Ἄπευθύνομεν ἔκκλησιν εις πάντα ἐμπλεκόμενον πρός ἄμεσον κατάπαυσιν τῶν στρατιωτικῶν ἐπιχειρήσεων, ἀπελευθέρωσιν τῶν αἰχμαλώτων καί ἐδραίωσιν τῆς εἰρήνης ἐν τῇ περιοχῇ διά τοῦ διαλόγου. Οἱ ἐν Μέσῃ Ἀνατολῇ χριστιανοί ἀποτελοῦν τήν ζύμην τῆς εἰρήνης. Εἰρήνην διά πάντα ἄνθρωπον σημαίνει ἐπίσης εἰρήνην διά τούς χριστιανούς. Στηρίζομεν τό Πατριαρχεῖον Ἀντιοχείας εις τήν πνευματικήν καί ἀνθρωπιστικήν διακονίαν αὐτοῦ, ὡς ἐπίσης καί τάς προσπάθειας αὐτοῦ διά τήν παλινόρθωσιν τῆς περιοχῆς καί τήν παλιννόστησιν τῶν προσφύγων.

3. Ἐνθέρμως προσευχόμεθα ὑπέρ τῆς διεξαγωγῆς εἰρηνικῶν διαπραγματεύσεων καί τῆς ἐν προσευχῇ καταλλαγῆς πρός ἔξοδον ἐκ τῆς ἐν Οὐκρανίᾳ συνεχιζομένης κρίσεως. Καταδικάζομεν τάς ἀπειλάς βιαίας καταλήψεως Ἱερῶν Μονῶν καί Ναῶν καί προσευχόμεθα διά τήν ἐπιστροφήν τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν σήμερον εὕρισκομένων ἐκτός τῆς κοινωνίας μετά τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας.

4. Ἡ παγκόσμιος οἰκονομική κρίσις ἀποτελεῖ θεμελιώδη ἀπειλήν διά τήν δικαιοσύνην καί τήν εἰρήνην εις τοπικόν καί παγκόσμιον ἐπίπεδον. Αἱ συνέπειαι αὐτῆς εἶναι ἐμφανεῖς εις ἅπαντα τά στρώματα τῆς κοινωνίας,

ένθα άπουσιάζουν άξίαι ώς ή άξιοπρέπεια του προσώπου, ή άδελφική άλληλεγγύη και ή δικαιοσύνη. Τά αίτια της κρίσεως ταύτης δέν είναι άμιγώς οικονομικά. Είναι και πνευματικής και ήθικης φύσεως. Αντί του συστηματισμού προς τά παγκόσμια είδωλα της ισχύος, της πλεονεξίας και της φιληδονίας, έξαιρομεν τήν άποστολήν μας νά μεταμορφώσωμεν τόν κόσμον, έφαρμόζοντες τάς άρχάς της δικαιοσύνης, της ειρήνης και της άγάπης.

Συνεπεία του έγωϊσμού και της καταχρήσεως της έξουσίας, πολλοί άνθρωποι ύποτιμοϋν τήν ιερότητα του ανθρώπινου προσώπου, άδιαφοροϋντες νά διακρίνουν τό πρόσωπον του θεου εις τούς έλαχίστους των άδελφών μας (πρβλ. Ματθ. κε', 40, 45), πολλοί δέ παραμένουν άδιάφοροι έναντι της πτωχείας, της όδύνης και της βίας, αι όποϊαι μαστίζουν τήν ανθρωπότητα.

5. Η Έκκλησία καλεϊται νά άρθρώση τόν προφητικόν της λόγον. Έκφράζομεν τήν ειλικρινή ήμών ανησυχίαν διά τάς τοπικάς και παγκοσμίους τάσεις, αι όποϊαι άπαξιώνουν και διαβιβρώσκουν τάς άρχάς της πίστεως, τήν άξιοπρέπεια του ανθρώπινου προσώπου, τόν θεσμόν του γάμου και τό δώρον της δημιουργίας.

Υπογραμμίζομεν τήν αναμφισβήτητον ιερότητα της ανθρωπίνης ζωής από της συλλήψεως μέχρι του φυσικού θανάτου. Αναγνωρίζομεν τόν γάμον ως ένωσιν άνδρός και γυναικός, ή όποϊα εικονίζει τήν ένωσιν του Χριστου και της Έκκλησίας Του. Άποστολή ήμών είναι ή διαφύλαξις του φυσικού περιβάλλοντος ως οίκονόμων και ούχι ως κατόχων αυτου. Κατά τήν περίοδον ταύτην της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής προτρεπόμεθα τόν κληρον και τόν λαόν ήμών νά έπιδείξουν πνεϋμα μετανοίας, νά βιώσουν τήν καθαρότητα της καρδιάς, τήν ταπείνωσιν και τήν συγχωρητικότητα, καταθέτοντες εις τήν κοινωνίαν μαρτυρίαν περί των πάντοτε έπικαίρων διδαγμάτων του Κυρίου ήμών Ιησου Χριστου.

6. Η Σύναξις αυτη των Προκαθημένων συνιστά δι' ήμας μίαν εύλογημένην εύκαιρίαν, ίνα έπαναβεβαιώσωμεν τήν ένότητα ήμών διά της κοινωνίας και της συνεργασίας. Έπιβεβαιοϋμεν τήν άφοσίωσιν ήμών εις τήν έννοιαν της συνοδικότητος, ήτις τυγχάνει ύψίστης σημασίας διά τήν ένότητα της Έκκλησίας. Ένωτιζόμεθα τήν ρήσιν του Αγίου Ιωάννου του Χρυσσοστόμου, Αρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, ότι 'τό της Έκκλησίας όνομα, οϋ χωρισμοϋ άλλ' ένώσεως και συμφωνίας όνομα'. Η καρδιά ήμών στρέφεται προς τήν από μακροϋ αναμενομένην Αγίαν και Μεγάλην Σύνοδον της Όρθοδόξου Έκκλησίας, διά νά μαρτυρήσωμεν τήν ένότητα αυτης, ως και τήν εύθύνην και τήν στοργήν της προς τόν σύγχρονον κόσμον.

Η Σύναξις συνεφώνησεν ότι ή προπαρασκευαστική της Συνόδου έργασία πρέπει νά έντατικοποιηθῆ. Εϊδική Διορθόδοξος Έπιτροπή θά άρχιση τό έργον αυτης από του Σεπτεμβρίου 2014 και θά ολοκληρώση αυτό μέχρι του Αγίου Πάσχα του έτους 2015. θά ακολουθήση Προσυνοδική Πανορθόδοξος

Διάσκεψις κατά τό πρῶτον ἡμισυ τοῦ ἔτους 2015. Ἄπασαι αἱ ἀπόφασεις, τόσον κατά τάς ἐργασίας τῆς Συνόδου, ὅσον καί κατά τά προπαρασκευαστικά στάδια αὐτῆς, θά λαμβάνωνται καθ' ὁμοφωνίαν. Ἡ Ἁγία καί Μεγάλη Σύνοδος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας θά συγκληθῆ ὑπό τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν ἔτει 2016, ἐκτός ἀπροόπτου. Ἡ Σύνοδος θά προεδρευῆται ὑπό τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου. Οἱ ἀδελφοί Αὐτοῦ Προκαθήμενοι τῶν λοιπῶν Ὁρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν θά κάθηνται ἐκ δεξιῶν καί ἐξ εὐωνύμων Αὐτοῦ.

7. Ἀναποσπάστως συνδεδεμένη πρός τήν ἐνότητα εἶναι ἡ ἱεραποστολή. Ἡ Ἐκκλησία δέν ζῆ διά τόν ἑαυτόν της, ἀλλά ὀφείλει νά μαρτυρῆ καί νά μοιράζηται τά δῶρα τοῦ Θεοῦ μετά τῶν ἐγγύς καί τῶν μακράν. Μετέχοντες τῆς θείας Εὐχαριστίας καί προσευχόμενοι ὑπέρ τῆς οἰκουμένης, καλούμεθα νά συνεχίσωμεν τήν λειτουργίαν μετά τήν θείαν Λειτουργίαν καί νά μοιρασθῶμεν μεθ' ὀλοκλήρου τῆς ἀνθρωπότητος τά δῶρα τῆς ἀληθείας καί τῆς ἀγάπης, συμφώνως πρός τήν τελευταίαν ἐντολήν καί διαβεβαίωσιν τοῦ Κυρίου: 'Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τά ἔθνη [...] καί ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι [...] ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος' (Ματθ. κη', 19-20).

8. Ζῶμεν ἐντός ἐνός κόσμου, ὅπου ἡ πολυπολιτισμικότης καί ὁ πλουραλισμός συνιστοῦν ἀναπόφευκτον πραγματικότητα καί συνεχῶς μεταβαλλομένην. Ἐχομεν ἐπίγνωσιν τοῦ γεγονότος ὅτι οὐδέν θέμα τῆς ἐποχῆς μας δύναται νά θεωρηθῆ ἢ ἐπιλυθῆ ἄνευ ἀναφορᾶς εἰς τό παγκόσμιον, καθὼς καί ὅτι οἰαδήτις πόλωσις μεταξύ τοπικοῦ καί παγκοσμίου καταλήγει εἰς ἀλλοίωσιν τοῦ ὀρθοδόξου φρονήματος.

Ὡς ἐκ τούτου, ἐνώπιον καί αὐτῶν εἰσέτι τῶν διαφωνιῶν, διαχωρισμῶν καί διαιρέσεων, εἴμεθα ἀποφασισμένοι νά διακηρύξωμεν τό μήνυμα τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἀναγνωρίζομεν ὅτι ὁ διάλογος τυγχάνει πάντοτε καλλίτερος τῆς συγκρούσεως. Ἡ ἀποχώρησις καί ἡ ἀπομόνωσις οὐδέποτε ἀποτελοῦν ἐπιλογήν. Ἐπαναβεβαιοῦμεν τήν ὑποχρέωσίν μας νά διαλεγώμεθα πρός τόν ἄλλον, μετά τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, μετά τῶν ἄλλων πολιτισμῶν, ὅπως καί μετά τῶν ἄλλων χριστιανῶν καί τῶν ἀνθρώπων ἄλλων θρησκευτικῶν πεποιθήσεων.

9. Παρά τάς ἀνωτέρω προκλήσεις, διακηρύσσομεν τό Εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ 'ὅστις τοσοῦτον ἠγάπησε τόν κόσμον' ὥστε 'ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν'. Τοιοῦτοτρόπως, οἱ Ὁρθόδοξοι παραμένομεν πλήρεις ἐλπίδος. Παρά τάς δυσχερείας τολμῶμεν, ἐν τούτοις, νά ἔχωμεν τήν ἐλπίδα ἡμῶν εἰς τόν Θεόν 'ὅστις ἐστί 'ὁ ὢν καί ὁ ἦν καί ὁ ἐρχόμενος, ὁ παντοκράτωρ' (Ἀποκ. α', 8). Διό καί ἀναμιμνησκόμεθα ὅτι ὁ τελευταῖος λόγος -λόγος ἀγαλλιάσεως, ἀγάπης καί ζωῆς- ἀνήκει εἰς Αὐτόν, ᾧ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καί προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐν Φαναρίῳ, τῆ 9ῃ Μαρτίου 2014

+ Ὁ Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαῖος

- + Ὁ Ἀλεξανδρείας Θεόδωρος
- + Ὁ Ἱεροσολύμων Θεόφιλος
 - + Ὁ Μόσχας Κύριλλος
 - + Ὁ Σερβίας Εἰρηναῖος
 - + Ὁ Ρουμανίας Δανιήλ
- + Ὁ Βουλγαρίας Νεόφυτος
 - + Ὁ Γεωργίας Ἥλιος
- + Ὁ Κύπρου Χρυσόστομος
 - + Ὁ Ἀθηνῶν Ἱερώνυμος
 - + Ὁ Βαρσοβίας Σάββας
- + Ὁ Τιράνων Ἀναστάσιος